

Sygn. akt VI ACa 604/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 września 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VI Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SA – Beata Waś

Sędzia SA – Grażyna Kramarska (spr.)

Sędzia SO del. – Grzegorz Tyliński

Protokolant – sekr. sądowy Martyna Arcon

po rozpoznaniu w dniu 14 września 2018 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa I. F.

przeciwko Skarbowi Państwa- Prezesowi Sądu Okręgowego w W. i Prezesowi Sądu Rejonowego (...) w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 19 sierpnia 2016r.

sygn. akt XXV C 1730/14

1. oddala apelację;

2. zasądza od I. F. na rzecz Skarbu Państwa- (...) kwotę 5.400 zł (pięć tysięcy czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Sygn. akt VI ACa 604/17

UZASADNIENIE

Powódka I. F. wniosła o zasądzenie od pozwanego Skarbu Państwa reprezentowanego przez Prezesa Sądu Okręgowego w W.i Prezesa Sądu Rejonowego (...) w W.:

1. kwoty 5.000 złotych tytułem zadośćuczynienia za szkodę niemajątkową wyrządzoną poprzez samo tylko wydanie przez Sąd Rejonowy dla (...) w W.(...) niezgodnego z prawem, natychmiast wykonalnego, postanowienia z dnia 12 sierpnia 2011r. o udzieleniu zabezpieczenia sygn. akt VI C 887/11;

2. kwoty 5.000 złotych tytułem zadośćuczynienia za szkodę niemajątkową wyrządzoną przez samo tylko wydanie przez Sąd Rejonowy (...) w W.(...) niezgodnego z prawem, natychmiast wykonalnego, postanowienia z dnia 27 kwietnia 2012r. o udzieleniu zabezpieczenia sygn. akt VI C 887/11;

3. kwoty 5.000 złotych tytułem zadośćuczynienia za szkodę niemajątkową wyrządzoną przez samo tylko wydanie przez Sąd Rejonowy (...) w W.(...) niezgodnego z prawem, natychmiast wykonalnego, postanowienia z dnia 21 maja 2012 r. o udzieleniu zabezpieczenia sygn. akt VI C 887/11;
4. kwoty 10.000 złotych, w tym kwoty 9.970 zł tytułem zadośćuczynienia za szkodę niemajątkową oraz kwoty 30 zł tytułem odszkodowania (koszty wpisu od zażalenia) za szkodę majątkową, wyrządzoną poprzez samo tylko wydanie przez Sąd Okręgowy w W.(...) niezgodnego z prawem, prawomocnego postanowienia z dnia 10 października 2012 r. oddalającego zażalenie na postanowienie z dnia 12 sierpnia 2011r. (sygn. akt V Cz 3218/12);
5. kwoty 10.000 złotych, w tym kwoty 9.970 zł tytułem zadośćuczynienia za szkodę niemajątkową oraz kwoty 30 zł tytułem odszkodowania (koszty wpisu od zażalenia), wyrządzoną poprzez samo tylko wydanie przez Sąd Okręgowy w W.(...) niezgodnego z prawem, prawomocnego postanowienia z dnia 10 października 2012r. oddalającego zażalenie na postanowienie z dnia 27 kwietnia 2012r. (sygn. akt V Cz 3219/12);
6. kwoty 10.000 złotych, w tym kwoty 9.970 zł tytułem zadośćuczynienia za szkodę niemajątkową oraz kwoty 30 zł tytułem odszkodowania (koszty wpisu od zażalenia) za szkodę majątkową wyrządzoną przez samo tylko wydanie przez Sąd Okręgowy w W.(...) niezgodnego z prawem, prawomocnego postanowienia z dnia 10 października 2012 r. oddalającego zażalenie na postanowienie z dnia 21 maja 2012 r. (sygn. akt V Cz 3221/12);
7. kwoty 10.000 złotych, w tym kwoty 9.970 zł tytułem zadośćuczynienia za szkodę niemajątkową oraz kwoty 30 zł tytułem odszkodowania (koszty wpisu od zażalenia) za szkodę majątkową wyrządzoną przez samo tylko wydanie przez Sąd Okręgowy w W.(...) niezgodnego z prawem, prawomocnego postanowienia z dnia 5 marca 2012 r. oddalającego zażalenie powódki wniesione w sprawie I Co 2118/11(sygn. akt V Cz 4046/11);
8. o ustalenie odpowiedzialności pozwanego za wszelkie pozostałe następstwa zdarzeń (wydanie niezgodnych z prawem w/w postanowień wymienionych w punktach pozwu od 1 do 7), powodujących szkodę, w tym szkody majątkowe (straty, koszty, utracone korzyści) i szkody niemajątkowe;
9. o zasądzenie kwoty 7.500 złotych za szkodę majątkową i niemajątkową wyrządzoną poprzez samo tylko wydanie przez Sąd Okręgowy w W.(...) niezgodnego z prawem, prawomocnego postanowienia z dnia 14 listopada 2012 r. sygn. akt V S 340/12 oddalającego skargę na naruszenie prawa wierzyciela do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu Sądu Rejonowego (...) w W.w sprawie o sygn. akt I Co 2856/09, w tym tytułem szkody majątkowej w wysokości 7.500 zł, ewentualnie tytułem szkody niemajątkowej w wysokości 7.500 zł;
10. o zasądzenie kwoty 10.000 złotych za szkodę majątkową i niemajątkową wyrządzoną poprzez samo tylko wydanie przez Sąd Okręgowy w W. (...) niezgodnego z prawem, prawomocnego postanowienia z dnia 2 października 2014 r. (sygn. akt V S 238/14), oddalającego skargę na naruszenie prawa wierzyciela do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu Sądu Rejonowego (...) w W.w sprawie o sygn. akt 1 Co 2856/09, w tym kwoty 10.000 złotych tytułem szkody majątkowej, ewentualnie (roszczenie ewentualne/alternatywne) kwoty 10.000 zł tytułem szkody niemajątkowej (wyrządzonej krzywdy);
11. o zasądzenie kwoty 2.500 złotych za szkodę majątkową i niemajątkową wyrządzoną przez samo tylko wydanie przez Sąd Okręgowy w W. (...) niezgodnego z prawem, prawomocnego postanowienia z dnia 18 czerwca 2012 r. (sygn. akt V S 162/12) oddalającego skargę na naruszenie prawa wierzyciela do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu Sądu Rejonowego (...) w W.w sprawie o sygn. akt 1 Co 2504/11, w tym 2.500 złotych tytułem szkody majątkowej, ewentualnie kwoty 2.500 zł tytułem szkody niemajątkowej (roszczenie ewentualne/alternatywne);
12. o zasądzenie kwoty 5.000 złotych za szkodę majątkową i niemajątkową wyrządzoną przez samo tylko wydanie przez Sąd Okręgowy w W. (...) niezgodnego z prawem, prawomocnego postanowienia z dnia 7 listopada 2013 r. (sygn. akt V S 288/13) oddalającego skargę na naruszenie prawa wierzyciela do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu Sądu Rejonowego (...) w W.w sprawie o sygn. akt I Co 2504/11, w tym kwoty 5.000 złotych

tytułem odszkodowania, ewentualnie kwoty 5.000 zł tytułem zadośćuczynienia za szkodę niemajątkową i wyrządzoną krzywdę (roszczenie ewentualne/alternatywne);

13. o zasądzenie kwoty 5.000 złotych za szkodę majątkową i niemajątkową wyrządzoną przez samo tylko wydanie przez Sąd Okręgowy w W. (...) niezgodnego z prawem, prawomocnego postanowienia z dnia 4 września 2014 r. (sygn. akt V S 204/14) odrzucającego skargę na naruszenie prawa wierzyciela do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu Sądu Rejonowego (...) w W.w sprawie o sygn. akt 1 Co 1463/14 (poprzednio I Co 2504/11), w tym kwoty 5.000 złotych tytułem odszkodowania, ewentualnie kwoty 5.000 zł tytułem zadośćuczynienia za szkodę niemajątkową i wyrządzoną krzywdę (roszczenie ewentualne/alternatywne);

14. o zasądzenie kwoty 5.000 złotych za szkodę majątkową i niemajątkową wyrządzoną przez samo tylko wydanie przez Sąd Okręgowy w W. (...) niezgodnego z prawem, prawomocnego postanowienia z dnia 30 października 2014 r. (sygn. akt V S 284/14) odrzucającego skargę na naruszenie prawa wierzyciela do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu Sądu Rejonowego (...) w W.w sprawie o sygn. akt I Co 1463/14 (poprzednio I Co 2504/11), w tym kwoty 5.000 złotych tytułem odszkodowania, ewentualnie kwoty 5.000 zł tytułem zadośćuczynienia za szkodę niemajątkową i wyrządzoną krzywdę (roszczenie ewentualne/alternatywne);

15. o zasądzenie kwoty 5.000 złotych za szkodę majątkową i niemajątkową wyrządzoną przez samo tylko wydanie przez Sąd Okręgowy w W. (...) niezgodnego z prawem, prawomocnego postanowienia z dnia 3 października 2013 r. (sygn. akt V S 280/13) oddalającego skargę na naruszenie prawa wierzyciela do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu Sądu Rejonowego (...) w W.w sprawie o sygn. akt I Co 2508/11, w tym kwotę 5.000 złotych tytułem odszkodowania, ewentualnie kwotę 5.000 zł tytułem zadośćuczynienia za szkodę niemajątkową i wyrządzoną krzywdę (roszczenie ewentualne/alternatywne);

16. o zasądzenie kwoty 10.000 złotych za szkodę majątkową i niemajątkową wyrządzoną przez samo tylko wydanie przez Sąd Okręgowy w W.(...) niezgodnego z prawem, prawomocnego postanowienia z dnia 5 listopada 2014 r. (sygn. akt V S 302/14) odrzucającego skargę na naruszenie prawa wierzyciela do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu Sądu Rejonowego (...) w W.w sprawie o sygn. akt I Co 2508/11, w tym kwoty 10.000 złotych tytułem odszkodowania, ewentualnie kwoty 10.000 zł tytułem zadośćuczynienia za szkodę niemajątkową i wyrządzoną krzywdę (roszczenie ewentualne/alternatywne);

17. o ustalenie odpowiedzialności pozwanego za wszelkie pozostałe następstwa zdarzeń (wydanie niezgodnych z prawem w/w postanowień wymienionych w punktach od 9 do 16, powodujących szkodę), w tym szkody majątkowe (straty, koszty, utracone korzyści) i szkody niemajątkowe, w tym ustalenie, że Skarb Państwa odpowiada w zakresie, w jakim Skarb Państwa- Prezes Sądu Rejonowego (...) w W.byłby odpowiedzialny za szkodę wyrządzoną przez przewlekłe prowadzenie spraw w związku z prawidłowym stwierdzeniem przez Sąd Okręgowy przewlekłości w powołanych sprawach;

18. o zasądzenie kwoty 5.000 złotych za szkodę majątkową i niemajątkową wyrządzoną przez samo tylko wydanie przez Sąd Okręgowy w W. (...) niezgodnego z prawem, prawomocnego postanowienia z dnia 19 grudnia 2011 r. (sygn. akt V S 331/11) oddalającego skargę na naruszenie prawa wierzyciela do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu Sądu Rejonowego (...) w W., w tym kwoty 5.000 złotych tytułem odszkodowania, ewentualnie kwoty 5.000 zł tytułem zadośćuczynienia za szkodę niemajątkową i wyrządzoną krzywdę (roszczenie ewentualne/alternatywne);

19. o zasądzenie kwoty 5.000 złotych tytułem zadośćuczynienia za szkodę niemajątkową wyrządzoną przez samo tylko wydanie przez Sąd Okręgowy w W. (...) niezgodnego z prawem, prawomocnego postanowienia z dnia 6 lutego 2014 r. (sygn. akt V S 2/14) odrzucającego skargę na naruszenie prawa wierzyciela do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu Sądu Rejonowego (...) w W.w sprawie o sygn. akt VI C 887/11.

W uzasadnieniu powództwa powódka wskazała na to, że sprawie o sygn. VI C 887/11 o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności Sąd Rejonowy (...) w W.trzema w/w postanowieniami udzielił zabezpieczenia poprzez

zawieszenie trzech odrębnych postępowań egzekucyjnych toczących się z jej wniosku i zarządził ich zaopatrzenie we wzmiankę o wykonalności. Sąd Okręgowy oddalił zażalenia powódki na te postanowienia, a sprawa zakończyła się uwzględnieniem powództwa w całości i oddaleniem apelacji powódki. Wywodziła dalej, iż Sąd Rejonowy umorzył postępowania egzekucyjne, jednak Sąd Okręgowy uwzględnił zażalenia powódki, jednoznacznie wskazując, że pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności nie ma znaczenia w sprawie egzekucyjnej (V Cz 1274/14, V Cz 2123/14, V Cz 2731/14), co oznacza, że udzielone zabezpieczenia nie miały uzasadnionych podstaw i nie były zgodne z prawem. Powódka podniosła też, że

postanowienia te na lata zablokowały postępowania egzekucyjne prowadzone przez nią przeciwko Skarbowi Państwa-Prezydentowi (...) W.. Zarzuciła, że Sąd - działając na korzyść Skarbu Państwa - jednocześnie działał niezgodnie z prawem, co rodzi odpowiedzialność Skarbu Państwa. Zdaniem powódki także wszystkie w/w skargi powódki na przewlekłość postępowania były zasadne i błędnie zostały oddalone bądź odrzucone przez Sąd Okręgowy. Skoro dłużnik egzekwowany nie złożył do akt sprawy egzekucyjnej postanowień o ich zawieszeniu zaopatrzonych we wzmiankę o wykonalności, to organ egzekucyjny nie był uprawniony do powstrzymania się od dalszego prowadzenia egzekucji. W tej sytuacji Sąd Okręgowy winien skargi uwzględnić i zalecić organowi egzekucyjnemu podjęcie odpowiednich czynności. Dodatkowo odnośnie sprawy V S 331/11 powódka wskazała na to, że Sąd Okręgowy w W.w uzasadnieniu pominął jedyny zarzut skargi, tj. niedoręczenie powódce odpisu postanowienia z dnia 12 sierpnia 2011 r. o udzieleniu zabezpieczenia. Sąd Rejonowy zwlekał z doręczeniem tego postanowienia aż do dnia 7 marca 2012 r. (doręczenie nastąpiło dopiero po wydaniu wyroku), co opóźniło o 7 miesięcy wniesienie zażalenia. Odnosząc się do sprawy V S 2/14 wskazała, że tezy uzasadnienia orzeczenia w tej sprawie nie są zasadne i przeczą prawomocnemu rozstrzygnięciu merytorycznemu, tj. postanowieniu z dnia 14 maja 2014 r. (V Cz 1281/14). Zdaniem powódki skoro Sąd Okręgowy w W.zażalenie rozpoznał (oddalił zażalenie), to brak było podstaw do odrzucenia skargi (zażalenie z dnia 20 września 2012 roku wpłynęło do Sądu Okręgowego dopiero 4 kwietnia 2014 roku - prawie 19 miesięcy opóźnienia). Wskazała również, że sprawa, w której skargę oddalono (V S 162/12), trwała dłużej od sprawy, w której stwierdzono przewlekłość (V S 92/12), przy czym okoliczności spraw były identyczne. Powódka wniosowała też, by badając zgodność z prawem postanowienia w sprawie V Cz 4064/11, wziąć pod uwagę orzeczenia w sprawach V Cz 3857/11 oraz V Cz 3929/11, bowiem stan faktyczny tych spraw był identyczny, natomiast rozstrzygnięcie sprawy V Cz 4064/11 przeciwne. Jej zdaniem oddalając zażalenie Sąd Okręgowy zniweczył przewlekłe już postępowanie egzekucyjne. Sprawy I Co 2118/11 i I Co 2504/11 prowadził ten sam Sędzia, w identycznych okolicznościach, Sąd Rejonowy wydał identyczne postanowienia o zwrocie wniosku, powódka wniosła trzy identyczne zażalenia, przy czym jedno zażalenie oddalono, a dwa zażalenia uwzględniono.

Pozwany Skarb Państwa - reprezentowany przez Prezesa Sądu Okręgowego w W.i Prezesa Sądu Rejonowego (...) W.- wniósł o oddalenie powództwa, zarzucając, że powódka nie wykazała podstawowej przesłanki odpowiedzialności Skarbu Państwa w postaci bezprawności w działaniu obu sądów. Orzeczenie niezgodne z prawem to orzeczenie niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni przepisami albo wydane w wyniku szczególnie rażąco błędnej wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa, które jest oczywiste i nie wymaga głębszej analizy prawnej. Tylko w takim przypadku orzeczeniu sądu można przypisać cechy bezprawności. Orzeczenie organu pierwszej instancji, które zostało następnie skorygowane przez instancję odwoławczą, nie może być automatycznie kwalifikowane, jako działanie bezprawne, rodzące obowiązek odszkodowawczy. W ocenie pozwanego powódka zarzucając mu, iż wydając wskazane przez nią postanowienia działał niezgodnie z prawem, nie wskazuje, na czym owa bezprawność miałaby polegać, ograniczając się jedynie do subiektywnej i pozaprawnej oceny wydanych orzeczeń. Pozwany zarzucił też, że powódka nie wykazała faktu wyrządzenia krzywdy ani szkody - nie wykazała, iż do naruszenia dóbr osobistych w ogóle doszło, a nadto podejmowane czynności Sądów miały umocowanie w przepisach prawa.

Odnosząc się do stanowiska pozwanego, powódka wskazała na bezprawność zaskarżonych orzeczeń wobec toczenia się postępowań jedynie na podstawie tytułu egzekucyjnego, a nie na podstawie tytułu wykonawczego. Argumentowała, że późniejszy tytuł wykonawczy na rzecz Skarbu Państwa - Prezydenta (...) W. nie miał wpływu na postępowanie przeciwegzekucyjne w sprawie VI C 887/11, a jedynie opóźniał egzekucję. Zdaniem powódki doszło do naruszenia prawa do równego traktowania stron, bowiem celowo opóźniano egzekucję, m.in. domagając się złożenia przez

powódkę tytułu wykonawczego, którego uzyskać nie mogła. Doszło do przewlekłości postępowania, co naruszyło dobra osobiste powódki, a Sąd Okręgowy oddalał bądź odrzucał jej skargi na przewlekłość. Powódka wskazała na to, że przez 11 lat żyła w ciągłym stresie i niepewności, z rażącym ignorowaniem jej praw, z poczuciem całkowitej bezsilności pomimo posiadania prawomocnego wyroku. W efekcie powołanych orzeczeń powódka znajduje się w katastrofalnej sytuacji majątkowej i psychicznej, nadal nie ma możliwości dostępu do lokalu, a przez całe lata nie mogła normalnie zarobkować, ponieważ pozbawiono ją zgromadzonych towarów, narzędzi i dokumentów.

W piśmie procesowym z dnia 23 grudnia 2015 r. powódka rozszerzyła powództwo, wnosząc dodatkowo o zasądzenie od pozwanego Skarbu Państwa - Prezesa Sądu Okręgowego w W. i Prezesa Sądu Rejonowego (...) w W.:

1. kwoty 10.000 złotych za szkodę majątkową i niemajątkową wyrządzoną przez samo tylko wydanie przez Sąd Okręgowy w W.(...) niezgodnego z prawem, prawomocnego postanowienia z dnia 12 marca 2015 r. (sygn. akt V Cz 424/15), zmieniającego postanowienie Sądu Rejonowego (...) w W.w sprawie I Co 2856/09, w tym kwoty 9.930 zł tytułem zadośćuczynienia za wyrządzoną krzywdę i kwoty 70 zł tytułem odszkodowania (koszty opłaty sądowej od wniosku 40 zł i opłaty sądowej od zażalenia 30 zł);
2. kwoty 10.000 złotych za szkodę majątkową i niemajątkową wyrządzoną przez samo tylko wydanie przez Sąd Okręgowy w W.(...) niezgodnego z prawem, prawomocnego postanowienia z dnia 12 marca 2015 r. (sygn. akt V Cz 367/15), zmieniającego postanowienie Sądu Rejonowego (...) w W.w sprawie I Co 1463/14, w tym kwoty 9.900 zł tytułem zadośćuczynienia za wyrządzoną krzywdę (za szkodę niemajątkową) i 100 zł tytułem odszkodowania (koszty opłaty sądowej od wniosku 40 zł, dwie opłaty od zażalenia w łącznej kwocie 60 zł);
3. o ustalenie odpowiedzialności pozwanego za wszelkie pozostałe następstwa zdarzeń (wydanie niezgodnych z prawem w/w postanowień wymienionych w punktach od 1 do 2) powodujących szkodę, w tym szkody majątkowe (straty, koszty, utracone korzyści) i szkody niemajątkowe.

W uzasadnieniu wskazała, że postanowienie z dnia 12 marca 2015 roku w sprawie V Cz 424/15 zostało wydane przeciw postanowieniu wydanemu w sprawie V Cz 2123/14 z dnia 9 lipca 2014 roku (sprawa egzekucyjna o sygn. akt I Co 2856/09), a postanowienie z dnia 12 marca 2015 roku w sprawie V Cz 367/15 zostało wydane przeciw postanowieniu wydanemu w sprawie V Cz 1274/14 z dnia 14 maja 2014 roku (sprawa egzekucyjna o sygn. akt I Co 2504/11 i dalej I Co 1463/14). Argumentowała, że wydając zaskarżone postanowienia, Sąd Okręgowy pominął wytyczne z poprzednich orzeczeń. Podniosła, że w/w orzeczenia umarzające postępowania egzekucyjne naruszają jej dobra osobiste, w szczególności prawo do sprawiedliwego i zgodnego z prawem postępowania i bez zbędnej zwłoki. Powódka została upokorzona, poniżona, dyskryminowana i zignorowana. Naruszono jej godność, a także prawo do równego traktowania stron. Wskazane orzeczenia całkowicie zniweczyły trwającą od 11 grudnia 2009 roku egzekucję (łącznie 1917 dni), przy czym w części (sprawa I Co 2508/11 wyłączona ze sprawy I Co 2856/09) egzekucja trwa nadal. Powódkę sprowadzono do roli płatnika obowiązkowych opłat, nawet wtedy, gdy ewidentnie powódka miała rację i działała zgodnie z prawem.

Wyrokiem z dnia 19 sierpnia 2016r. Sąd Okręgowy w Warszawie oddalił powództwo w całości i odstąpił od obciążenia powódki kosztami procesu, w tym kosztami nieuiszczonej opłaty sądowej od rozszerzonego powództwa.

Sąd Okręgowy ustalił, że w postępowaniu toczącym przed Sądem Rejonowym (...) w W.o sygn. akt VI C 887/11 powódka była pozwaną w sprawie z powództwa Skarbu Państwa - Prezydenta (...) W. o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Rejonowego (...) w W. (...) z dnia 19 marca 2008 r. wydanego w sprawie o sygn. akt VIII GC 28525/06, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności w dniu 20 sierpnia 2008r. W sprawie tej Skarb Państwa podnosił, że po wydaniu wyroku z dnia 19 marca 2008r. nakazującego mu wydanie I. F. lokalu nr (...) w budynku przy ul. (...) w W. Skarb Państwa uzyskał wyrok z dnia 27 maja 2010 r. wydany przez Sąd Rejonowy (...) w W.w sprawie o sygn. VIII GC 1314/09 nakazujący I. F. opróżnienie przedmiotowego lokalu użytkowego. Tytuł wykonawczy wydany na rzecz I. F., tj. wyrok Sądu Rejonowego (...) w W.z dnia 19 marca 2008 r. wydany w sprawie o sygn. akt VIII GC 28525/06, nakazywał Skarbowi Państwa - Prezydentowi (...) W. przywrócić I. F. posiadanie lokalu nr (...) w budynku przy ul. (...) w W., umożliwienie jej przechodzenia do przedmiotowego lokalu, usunięcie klódek i łańcucha

z drzwi do lokalu, usunięcie pustaków ze schodów prowadzących do lokalu, wydanie lokalu, umożliwienie wjazdu i wejścia na dziedziniec, swobodnego parkowania i korzystania z rampy załadunkowej, a także przywrócenie łączności telekomunikacyjnych. Wyrokowi nadano rygor natychmiastowej wykonalności. Na podstawie powyższego tytułu wykonawczego I. F. złożyła wniosek do Sądu Rejonowego (...) w W. o wszczęcie postępowania egzekucyjnego w zakresie świadczenia niepieniężnego z pkt I-V wyroku, w trybie art. 1049 k.p.c. i 1050 k.p.c. Postępowanie to toczyło się pod sygn. akt I Co 2856/09. Sąd Rejonowy (...) w W. w sprawie przeciwegzekucyjnej o sygn. VI C 887/11 postanowieniem z dnia 12 sierpnia 2011 r. udzielił Skarbowi Państwa zabezpieczenia roszczenia i zawiesił postępowanie egzekucyjne prowadzone z wniosku powódki w sprawie o sygn. akt I Co 2856/09. Sąd ten w uzasadnieniu postanowienia uznał powództwo przeciwegzekucyjne za uprawdopodobnione w aspekcie późniejszego wyroku nakazującego powódce opróżnienie spornego lokalu. Odpis tego postanowienia zarządzono doręczyć Skarbowi Państwa ze wzmianką o wykonalności. W dniu 23 listopada 2011 r. I. F. złożyła skargę na przewlekłość postępowania w sprawie VI C 887/11. Postanowieniem z dnia 19 grudnia 2011 r. Sąd Okręgowy w W. (...) w sprawie o sygn. akt V S 331/11 oddalił tę skargę. Wyrokiem z dnia 6 marca 2012 r. w sprawie VI C 887/11 Sąd Rejonowy (...) w W. pozbawił wykonalności tytuł wykonawczy przysługujący powódce, tj. wyrok Sądu Rejonowego (...) w W. z dnia 19 marca 2008 r. wydany w sprawie VIII GC 28525/06. W toku trwania postępowania w sprawie VI C 887/11 Sąd Rejonowy (...) w W. postanowieniem z dnia 27 kwietnia 2012 r. udzielił Skarbowi Państwa kolejnego zabezpieczenia poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego w zakresie świadczenia niepieniężnego toczącego się z wniosku powódki w sprawie I Co 2508/11 do czasu uprawomocnienia się wyroku z dnia 6 marca 2012 r. wydanego w sprawie VI C 887/11. Odpis postanowienia zarządzono doręczyć obu stronom. Następnie postanowieniem z dnia 21 maja 2012 r. w sprawie VI C 887/11 Sąd Rejonowy (...) w W. udzielił Skarbowi Państwa kolejnego zabezpieczenia poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego w sprawie I Co 2504/11 do czasu uzyskania prawomocności wyroku z dnia 6 marca 2012 r. wydanego w sprawie VI C 887/11. Odpis postanowienia zarządzono doręczyć uprawnionemu i I. F.. Postanowieniem z dnia 10 października 2012 r. Sąd Okręgowy w W. (...) w sprawie o sygn. akt V Cz 3218/12 oddalił zażalenie I. F. na postanowienie Sądu I instancji z 12 sierpnia 2012 r. wskazując, że podziela stanowisko tego Sądu zajęte wobec przedstawienia prawomocnego wyroku wydanego po uzyskaniu tytułu egzekucyjnego przez I. F. i tym samym zasadność zabezpieczenia poprzez zawieszenie egzekucji prowadzonej przez powódkę. Zaznaczył, że wyrok posesoryjny bezsprzecznie koliduje z wyrokiem petytoryjnym zobowiązującym I. F. do wydania lokalu. Sąd Okręgowy w W. (...) oddalił także zażalenia I. F. w sprawach o sygn. akt V Cz 3219/12 i V Cz 3221/12 na postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 27 kwietnia 2012 r. i 21 maja 2012 r. Sąd ten uznał roszczenie Skarbu Państwa za uprawdopodobnione oraz za wykazany interes prawny wierzyciela w udzieleniu zabezpieczenia poprzez zawieszenie postępowania. Uznał za usprawiedliwione obawy Skarbu Państwa, że w przypadku zrealizowania przez I. F. wyroku posesoryjnego Skarb Państwa zmuszony byłby do ponownego wystąpienia przeciwko niej z kolejnym pozwem o eksmisję. Następnie wyrokiem z dnia 24 października 2013 r. Sąd Okręgowy w W. (...) oddalił apelację I. F. od wyroku z dnia 6 marca 2012 r. wydanego w sprawie VI C 887/11. Postanowieniem z dnia 6 lutego 2014 r. Sąd Okręgowy w W. (...) odrzucił skargę powódki na przewlekłość postępowania w sprawie VI C 887/11 (sygn. akt V S 2/14), wskazując na to, że skarga nie została wniesiona w toku sprawy i jako niedopuszczalna podlegała odrzuceniu.

Przed Sądem Rejonowym (...) w W. toczyło się z wniosku I. F. postępowanie egzekucyjne w zakresie egzekucji świadczenia niepieniężnego określonego w wyroku z dnia 19 marca 2008 r., które zostało zarejestrowane pod sygnaturą akt I Co 2856/09. Zarządzeniem dnia 14 czerwca 2011 r. wniosek powódki dotyczący egzekucji pkt III wyroku został wyłączony do odrębnego rozpoznania i prowadzony dalej pod sygnaturą akt I Co 2118/11. W sprawie I Co 1463/14 (uprzednio I Co 2504/11) powódka prowadziła egzekucję świadczenia niepieniężnego z wyroku z dnia 19 marca 2008 r. w zakresie pkt I g), a w sprawie I Co 2508/11 egzekucję świadczenia niepieniężnego z wyroku z dnia 19 marca 2008 r. w zakresie pkt I d).

Postanowieniem z dnia 20 czerwca 2011 r. Sąd Okręgowy w W. (...) w sprawie o sygn. akt V S 110/11 stwierdził przewlekłość postępowania w sprawie I Co 2856/09 i przyznał I. F. kwotę 2000 zł. Sąd ten zauważył, że od dnia 06.10.2010 r. do 14.04.2011 r. nie zostały podjęte żadne czynności zmierzające do zakończenia postępowania. W toku dalszego trwania sprawy I Co 2856/09 postanowieniem z dnia 14 listopada 2012 r. Sąd Okręgowy w W. (...) w sprawie o sygn. akt V S 340/12 oddalił skargę I. F., nie stwierdzając niezachowania terminowości czynności Sądu

w toku postępowania prowadzonego pod sygn. akt I Co 2856/09. Postanowieniem z dnia 2 października 2014 r. sygn. akt V S 238/14 Sąd Okręgowy w W. (...) oddalił kolejną skargę I. F., także nie stwierdzając niezachowania terminowości czynności Sądu w toku postępowania prowadzonego pod sygn. akt I Co 2856/09. Sąd Okręgowy uznał, że na żadnym etapie postępowania w tej sprawie nie doszło do zwłoki ze strony sądu, bowiem skoro postępowanie egzekucyjne zostało zawieszona na mocy postanowienia wydanego w sprawie IV C 887/11 w przedmiocie udzielenia zabezpieczenia, to stosownie do treści art. 179 § 3 k.p.c. sąd nie mógł podejmować żadnych czynności za wyjątkiem tych, które mają na celu podjęcie postępowania albo zabezpieczenie powództwa lub dowodu. Postanowieniem z dnia 29 stycznia 2014 r. Sąd Rejonowy (...) w W.w pkt 1 podjął zawieszona postępowanie egzekucyjne w sprawie I Co 2856/09, a w pkt 2 umorzył postępowanie wobec uprawomocnienia się wyroku z dnia 16 marca 2012 r. pozbawiającego wykonalności tytuł wykonawczy, tj. wyrok z dnia 19 marca 2008 r. wydany w sprawie GC 2825/06 w zakresie pkt I, II i III. Sąd Okręgowy w W. (...) postanowieniem z dnia 9 lipca 2014 r. w sprawie V Cz 2123/14 odrzucił zażalenie na pkt 1. zaskarżonego postanowienia oraz uchylił zaskarżona postanowienie w zakresie obejmującym umorzenie postępowania. Sąd ten ocenił, że brak było podstaw do umorzenia postępowania egzekucyjnego, bowiem pozbawienie wykonalności tytułu egzekucyjnego pozostaje bez znaczenia dla merytorycznego rozpoznania wniosku o wszczęcie egzekucji, realizowanego w trybie art. 1060 k.p.c. Postanowieniem Sądu Rejonowego (...) w W.z dnia 24 października 2014 r. w sprawie I Co 2856/09 nałożono na Dyrektora Zarządu (...) grzywnę i wyznaczono termin na przywrócenie powódce posiadania lokalu użytkowego i posiadania łączy telekomunikacyjnych. Postanowieniem z dnia 12 marca 2015 r. sygn. akt V Cz 424/15 Sąd Okręgowy w W. (...) na skutek zażalenia Skarbu Państwa zmienił powyższe postanowienie i umorzył postępowanie egzekucyjne prowadzone w sprawie I Co 2856/09, powołując się na to, że wobec późniejszego uzyskania wyroku eksmisyjnego przeciwko wierzycielce I. F. pierwotny tytuł egzekucyjny nakazujący wydanie nieruchomości wierzycielce utracił byt prawny, a zatem istniały podstawy do umorzenia egzekucji na podstawie art. 825 pkt 2 k.p.c. Sąd ten zauważył także, że skoro w sprawie VIII GC 2825/06 doszło do uchybienia przy nadaniu klauzuli wykonalności wyrokowi posesoryjnemu na rzecz powódki, to skierowanie przez Skarb Państwa powództwa przeciwegzekucyjnego było jedynym środkiem, który mógł zapewnić Skarbowi Państwa obronę przez egzekucją prowadzoną w sprawie I Co 2856/09.

W sprawie egzekucyjnej o sygn. akt I Co 2508/11 zarządzeniem z dnia 7 września 2011 r. dokonano zwrotu wniosku powódki o wszczęcie egzekucji wyroku posesoryjnego, które to zarządzenie zostało uchylone na skutek zażalenia I. F., postanowieniem Sądu Okręgowego w W. (...) z dnia 14 grudnia 2011 r. (sygn. V Cz 3857/11). Postanowieniem z dnia 23 kwietnia 2012 r. w sprawie V S 92/12 Sąd Okręgowy w W. (...) stwierdził, że w sprawie I Co 2508/11 prowadzonej przez Sąd Rejonowy (...) w W.nastąpiła przewlekłość postępowania i zasądził na rzecz I. F. kwotę 4.000 zł. Ustalił, że od chwili uzupełnienia braków formalnych wniosku została podjęta jedynie niezasadna czynność w postaci zwrotu wniosku, która przyczyniła się do przedłużenia postępowania, bowiem okres oczekiwania na pierwszy termin rozprawy był zbyt długi. Na skutek postanowienia Sądu Rejonowego (...) z dnia 27 kwietnia 2012 r., wydanego w sprawie VI C 887/11, powyższe postępowanie egzekucyjne było zawieszona do czasu uprawomocnienia się wyroku z dnia 6 marca 2012r. wydanego w sprawie VI C 887/11. Postanowieniem z dnia 3 października 2013 r. w sprawie V S 280/13 Sąd Okręgowy w W.(...) oddalił kolejną skargę I. F. na przewlekłość postępowania w sprawie I Co 2508/11. Postanowieniem z dnia 4 lutego 2014 r. Sąd Rejonowy (...) w W.w sprawie I Co 2508/11 podjął zawieszona postępowanie w sprawie, a następnie umorzył postępowanie w sprawie. Na skutek zażalenia wierzycielki Sąd Okręgowy w W. (...) postanowieniem z dnia 25 sierpnia 2014 r. wydanym w sprawie V Cz 2731/14 uchylił postanowienie w przedmiocie umorzenia postępowania, stwierdzając, że brak było podstaw do umorzenia postępowania z uwagi na niedopuszczalność prowadzenia egzekucji w zakresie świadczeń niepieniężnych przeciwko Skarbowi Państwa. Sąd ten ocenił, że pozbawienie wykonalności tytułu egzekucyjnego pozostaje bez znaczenia dla merytorycznego rozpoznania wniosku o wszczęcie egzekucji realizowanego w trybie art. 1060 k.p.c. Postanowieniem z dnia 13 października 2014 r. Sąd Rejonowy (...) w W.w sprawie I Co 2508/11 wyznaczył dłużnikowi 2- miesięczny termin na wykonanie wyroku posesoryjnego, zagrażając wymierzeniem grzywny. Na skutek zażalenia dłużnika Sąd Okręgowy w W. (...) w sprawie V Cz 5274/14 oddalił zażalenie na postanowienie, stając na stanowisku, że dłużnik w celu wykazania nieistnienia należności powinien wytoczyć powództwo o ustalenie nieistnienia obowiązku. Kolejnym postanowieniem z dnia 5 listopada 2014 r. Sąd Okręgowy w W.(...) w sprawie o sygn. akt V S 302/14 odrzucił skargę

powódki na przewlekłość postępowania w sprawie I Co 2508/11, uznając, że skarga została wniesiona przed upływem 12 miesięcy od złożenia uprzedniej skargi na przewlekłość.

W sprawie toczącej się pod sygn. akt I Co 2118/11 zarządzeniem z dnia 9 sierpnia 2011 r. Sąd Rejonowy zwrócił wniosek wierzycielki wobec nieprzedstawienia oryginału tytułu wykonawczego. Postanowieniem z dnia 21 grudnia 2011 r. Sąd Okręgowy w W.(...) w sprawie V Cz 4064/11 oddalił zażalenie I. F. na to postanowienie, uznając, że wierzycielka nie uzupełniła braku formalnego wniosku o wszczęcie egzekucji, bowiem nie przedłożyła w terminie oryginału tytułu wykonawczego. Następnie postanowieniem dnia 5 marca 2012 r. Sąd Okręgowy w W. oddalił wniosek I. F. o wykładnię i reasumpcję postanowienia z dnia 21 grudnia 2011 r.

W sprawie I Co 1463/14 (pierwotnie zarejestrowanej pod sygn. akt I Co 2504/11) również nastąpił zwrot wniosku I. F., jednak na skutek jej zażalenia Sąd Okręgowy w W.(...) postanowieniem z dnia 19 grudnia 2011 r. uchylił powyższe zarządzenie. Na skutek postanowienia Sądu Rejonowego (...) z dnia 21 maja 2012 r., wydanego w sprawie VI C 887/11, powyższe postępowanie egzekucyjne zostało zawieszono do czasu uprawomocnienia się wyroku wydanego w sprawie VI C 887/11. Postanowieniem z dnia 18 czerwca 2012 r. w sprawie V S 162/14 Sąd Okręgowy w W.(...) oddalił skargę I. F. na przewlekłość postępowania w sprawie I Co 1463/14. Analogicznie Sąd Okręgowy oddalił kolejną skargę postanowieniem z dnia 7 listopada 2013 r. w sprawie V S 288/13 zauważając, że Sąd Rejonowy zasadnie zawiesił postępowanie do czasu prawomocnego zakończenia sprawy VI C 887/11, a w okresie zawieszenia postępowania Sąd nie podejmuje żadnych czynności za wyjątkiem tych, które mają na celu podjęcie postępowania albo zabezpieczenie powództwa lub dowodu. Postanowieniem z dnia 20 grudnia 2013 r. Sąd Rejonowy (...) w W. podjął zawieszono postępowanie w sprawie I Co 1463/14 i oddalił wniosek I. F.. Na skutek jej zażalenia Sąd Okręgowy w W. (...) postanowieniem z dnia 14 maja 2014 r. wydanym w sprawie V Cz 1274/14 uchylił powyższe postanowienie w części oddającej wniosek o wszczęcie egzekucji i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania. Postanowieniem z dnia 7 sierpnia 2014 r. Sąd Rejonowy (...) w W. wyznaczył dłużnikowi termin na wykonanie wyroku przywracającego I. F. posiadanie lokalu użytkowego. Postanowieniem z dnia 12 marca 2015 r. Sąd Okręgowy w W.(...) w sprawie V Cz 367/15 zmienił postanowienie Sądu Rejonowego i umorzył postępowanie egzekucyjne, wskazując na to, że wobec późniejszego uzyskania wyroku eksmisyjnego w stosunku do wierzycielki pierwotny tytuł egzekucyjny, nakazujący wydanie jej nieruchomości, utracił byt prawny, w związku z czym istniały podstawy do umorzenia egzekucji na podstawie art. 825 pkt 2 k.p.c. Postanowieniem z dnia 4 września 2014 r. sygn. akt S 204/14 Sąd Okręgowy w W. odrzucił skargę powódki jako wniesioną przed upływem 12 miesięcy od uprzednio złożonej w sprawie sygn. akt I Co 1463/14. Sąd Okręgowy ponowił tę argumentację w postanowieniu z dnia 30 października 2014 r. wydanym w sprawie V S 284/14, w którym kolejny raz odrzucił skargę powódki na przewlekłość postępowania w sprawie I Co 1463/14.

Sąd Okręgowy uznał za okoliczność bezsporną to, że pomiędzy powódką a Skarbem Państwa- Prezydentem (...) W. toczyło się postępowanie sądowe dotyczące przywrócenia posiadania lokalu użytkowego nr (...) w budynku przy ul. (...) w W. i powódka uzyskała w tym postępowaniu tytuł wykonawczy, tj. wyrok Sądu Rejonowego (...) w W.(...) z dnia 19 marca 2008 r. wydany w sprawie o sygn. akt VIII GC 28525/06 nakazujący Skarbowi Państwa wydanie jej przedmiotowego lokalu wraz z nakazaniem wykonania innych czynności koniecznych do korzystania z tego lokalu, zaopatrzone w klauzulę wykonalności z dnia 20 sierpnia 2008 r. także co do punktów 1-5 wyroku dotyczących egzekucji świadczenia niepieniężnego wobec Skarbu Państwa, co do których nadanie klauzuli wykonalności było niedopuszczalne z uwagi na treść art. 1060 § 3 k.p.c. Na podstawie przedmiotowego wyroku powódka wszczęła przed Sądem Rejonowym (...) w W. postępowanie egzekucyjne w zakresie świadczenia niepieniężnego, które toczyło się pod sygn. akt I Co 2504/11 (a następnie I Co 1463/14), I Co 2811/11, w której wniosek został zwrócony oraz w sprawie I Co 2856/09 i I Co 2508/11. Skarb Państwa- Prezydent (...) W. wystąpił z powództwem przeciwegzekucyjnym o pozbawienie wykonalności wyroku z dnia 19 marca 2008 r. w sprawie o sygn. akt VIII GC 28525/06, podnosząc, że po wydaniu tego wyroku powstał kolejny tytuł egzekucyjny niweczący uprawnień I. F. jako wierzyciela, tj. wyrok Sądu Rejonowego (...) w W. z dnia 27 maja 2010 r. nakazujący I. F. opróżnienie spornego lokalu użytkowego. W ramach postępowania przeciwegzekucyjnego zostały wydane trzy postanowienia: z dnia 12 sierpnia 2011 r., z dnia 27 kwietnia 2012 r. i z dnia 21 maja 2012 r. o zabezpieczeniu powództwa poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez I. F. we wszystkich sprawach egzekucyjnych w przedmiocie świadczenia niepieniężnego.

Następnie postępowania egzekucyjne zostały umorzone (oprócz postępowania w sprawie I Co 2508/11), w toku pozostaje jedynie sprawa I Co 2856/09.

Sąd Okręgowy wskazał na to, że powódka w niniejszej sprawie powoływała się na to, że wydane przez Sądy orzeczenia niesłusznie zablokowały na lata prowadzoną przez nią egzekucję i w tym upatrywała niezgodności z prawem zaskarżonych orzeczeń i odpowiedzialności odszkodowawczej Skarbu Państwa. Zdaniem powódki orzeczenia Sądów były merytorycznie błędne, zarówno udzielenie Skarbowi Państwa zabezpieczenia poprzez zawieszenie egzekucji jak i utrzymywanie w mocy tych rozstrzygnięć było niezgodne z prawem, ponadto sądy wydawały różne rozstrzygnięcia w podobnych sytuacjach. Dodatkowo powódka podnosiła, że orzeczenia Sądu Okręgowego w W.(...), które nie uwzględniały jej zażaleń oraz skarg na przewlekłość postępowania w przytoczonych wyżej sprawach, także były niezgodne z prawem.

Sąd Okręgowy przywołał treść art. 417¹ § 2 k.c., zgodnie z którym jeżeli szkoda została wyrządzona przez wydanie prawomocnego orzeczenia lub ostatecznej decyzji, jej naprawienia można żądać po stwierdzeniu we właściwym postępowaniu ich niezgodności z prawem, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej. Zauważył, że co prawda w myśl powyższego przepisu zasadą jest uzyskanie prejudykatu we właściwym postępowaniu, np. ze skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia (art. 424¹ k.p.c. i n.) i dopiero wystąpienie z powództwem odszkodowawczym, jednak gdy brak jest możliwości tzw. przedsądu, strona może dochodzić swych roszczeń z pominięciem tej drogi zgodnie z treścią art. 424^{1b} k.p.c., przy czym w takiej sytuacji przyjmuje się, że niezgodność orzeczenia z prawem winien ustalać sąd odszkodowawczy. Sąd Okręgowy zaznaczył jednak, że powództwo o odszkodowanie za szkodę wyrządzoną wydaniem prawomocnego orzeczenia nie może stanowić polemiki z zapadłymi rozstrzygnięciami w sprawie, zasada dwuinstancyjności ma bowiem gwarantować formę kontroli orzeczeń wydanych w pierwszej instancji. Wskazał także, że żądanie odszkodowania z tytułu szkody wyrządzonej przez wydanie orzeczenia niekończącego postępowania w sprawie również nie wymaga uprzedniego stwierdzenia niezgodności z prawem, a warunkiem dochodzenia takiego odszkodowania jest skorzystanie przez stronę z przysługujących jej środków prawnych skierowanych przeciwko temu orzeczeniu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 marca 2011 r. U BP 20/10 LEX nr 1375340).

Sąd Okręgowy podkreślił, że w procesie odszkodowawczym strona powodowa zobowiązana jest do wykazania trzech przesłanek odpowiedzialności pozwanego a mianowicie powstania szkody, bezprawnego zachowania sprawcy i adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy szkodą a tym zachowaniem. Zauważył też, że powódka w niniejszej sprawie poza powołaniem się na poniesione koszty opłaty sądowej od wniosku egzekucyjnego lub opłaty od zażaleń, które są opłatami wymaganymi na podstawie ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, nie wykazywała w inny sposób doznanej przez siebie szkody majątkowej. Żądając odszkodowania za szkody majątkowe, czy to z tytułu żądania głównego czy ewentualnego, nie wskazała, na czym polega jej szkoda i w czym się przejawia. W ocenie tego Sądu sam fakt stwierdzenia w pewnych okresach przewlekłości postępowania nie stanowi o szkodzie powódki w rozumieniu art. 361 k.c., podobnie jak fakt wydania rozstrzygnięcia przez Sąd I instancji, które następnie zostało zmienione w II instancji. Na podstawie odrębnych przepisów, tj. ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, po stwierdzeniu przewlekłości postępowania powódka otrzymała już rekompensatę pieniężną z tytułu zbyt długiego podejmowania czynności sprawach I Co 2856/09 i I Co 2508/11, przy czym w trybie tej ustawy nie miała obowiązku wykazywania, że z tytułu długotrwałości postępowania sądowego doznała jakiegokolwiek uszczerbku.

Sąd Okręgowy uznał, że w niniejszej sprawie powódka, zgodnie z rozkładem ciężaru dowodu (art. 6 k.c.), była obowiązana udowodnić wszystkie przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej, w tym niezgodność z prawem skarżonych przez nią prawomocnych orzeczeń sądowych, co do których nie mogła wnieść skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem. Podkreślił też, że orzeczenie niezgodne z prawem to orzeczenie niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i nie podlegającymi różnej wykładni przepisami albo wydane w wyniku szczególnie rażąco błędnej wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa, które jest oczywiste i nie wymaga głębszej analizy prawnej.

Tylko w takim przypadku orzeczeniu sądu można przypisać cechy bezprawności, bowiem sama tylko odmiennosc rozstrzygnięć zapadłych w różnych postępowaniach nie stanowi o niezgodności z prawem tych orzeczeń. Sąd Okręgowy ocenił, że powódka nie wykazała, iż wskazane w pozwie orzeczenia są niezgodne z prawem, w rozumieniu art. 417¹ § 2 k.c. Jego zdaniem ewentualne odmiennosci w wydanych orzeczeniach różnych składów Sądu Odwoławczego wynikały z różnej wykładni prawa, a także sposobu podejścia do - wydanego z uchybieniem prawa, na rzecz powódki - orzeczenia o nadaniu klauzuli wykonalności przeciwko Skarbowi Państwa w zakresie egzekucji świadczenia niepieniężnego. Podobnie zdaniem tego Sądu należy ocenić orzeczenia sądu pierwszej instancji, które następnie zostały skorygowane przez instancję odwoławczą wobec przyjęcia innej wykładni prawa. Nie mogą być one automatycznie kwalifikowane jako działanie bezprawne, rodzące obowiązek odszkodowawczy. Sąd Okręgowy zważył także, że powódka zarzucając pozwanemu, iż wydając wskazane przez nią postanowienia działał niezgodnie z prawem, jednocześnie nie wskazuje dokładnie, na czym owa bezprawność miałyby polegać. Zdaniem Sądu Okręgowego powódka przedstawiła jedynie subiektywną ocenę wydanych orzeczeń, z którymi się nie godzi.

Sąd Okręgowy ocenił nadto, że powódka nie wykazała również, że w wyniku wydanych orzeczeń sądowych doszło do naruszenia jej dóbr osobistych z tego względu, że podejmowane czynności Sądów miały umocowanie w przepisach prawa. Zauważył, że powódka nawet nie wskazała konkretnych zachowań, wskutek których miałyby dojść do naruszenia jej dóbr osobistych, a samo tylko wydanie skarżonych orzeczeń nie spowodowało naruszenia dóbr osobistych powódki. W ocenie Sądu także dłuższe, niż oczekiwane, trwanie postępowania sądowego cywilnego, nie naruszyło tych dóbr, a to, że powódka nie zgadza się z merytorycznym rozstrzygnięciem sprawy, nie stanowi automatycznie o upokorzeniu powódki, o nierównym traktowaniu, czy o ignorowaniu powódki. Przegany proces nie narusza bowiem godności strony postępowania, która go przegrywa. Twierdzenia powódki o naruszeniu jej dóbr osobistych Sąd Okręgowy uznał zatem za subiektywne, stwierdzając, że fakt naruszenia dobra osobistego musi mieć charakter obiektywny. Jednocześnie Sąd podzielił pogląd wyrażony w wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 22 kwietnia 2016 r. w sprawie I ACa 99/16 9 (LEX nr 2061811), zgodnie z którym prawo strony do rozpoznania sprawy sądowej w rozsądnym terminie nie mieści się w katalogu dóbr osobistych podlegających ochronie stosownie do art. 23 k.c., a brak możliwości kompensowania na podstawie przepisów Kodeksu cywilnego krzywdy spowodowanej naruszeniem prawa strony do rozpoznania sprawy bez zbędnej zwłoki był jedną z przyczyn wprowadzenia w 2004 r. szczególnej regulacji przewidującej rodzaj rekompensaty pieniężnej dla strony w przypadku stwierdzenia takiej zwłoki w rozpoznaniu sprawy. Sąd Okręgowy wskazał na to, że w katalogu podlegających ochronie dóbr osobistych nie mieści się także zaufanie do organów Państwa, bowiem należy ono do relacji obywatelskiej a nie relacji osobistej.

W ocenie Sądu Okręgowego działań pozwanego Skarbu Państwa nie można też uznać za działania bezprawne, bowiem pozwany uchylił domniemanie bezprawności, wykazując, że Sądy przy wydawaniu orzeczenia działały na podstawie i w granicach obowiązującego prawa.

W rezultacie Sąd Okręgowy ocenił, że brak jest podstaw do przyznania powódce odszkodowania za szkody majątkowe, czy też zadośćuczynienia za szkody niemajątkowe wobec niewykazania istnienia szkody, niewykazania naruszenia dobra osobistego powódki oraz braku bezprawności działania pozwanego.

Sąd Okręgowy uznał, że także roszczenie powódki o ustalenie odpowiedzialności pozwanego za ewentualne, możliwe powstać w przyszłości, szkody u powódki podlegało oddaleniu, bowiem powódka nie wykazała interesu prawnego w żądaniu ustalenia zgodnie z art. 189 k.p.c., skoro wniosła jednocześnie o zapłatę świadczeń pieniężnych z tego tytułu, a zatem wystąpiła z roszczeniem dalej idącym.

W apelacji od tego wyroku powódka zaskarżyła go w części oddalającej jej powództwo, wnosząc o uchylenie wyroku w tej części i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania, ewentualnie o zmianę zaskarżonej części wyroku i uwzględnienie powództwa.

Powódka powołała się na zarzuty:

- błędnego ustalenia stanu faktycznego, w szczególności poprzez pominięcie istotnych elementów, a także skrócenia i uproszczenia;
- błędnego nieustalenia odpowiednich przesłanek wydania orzeczeń;
- niezbadania czy orzeczenia stanowiące podstawę powództwa były zgodne z prawem, czy niezgodne z prawem;
- niewyjaśnienia istoty sprawy.

W uzasadnieniu apelacji powódka podniosła, że w swych rozważaniach Sąd Okręgowy pomija niezwykle istotne okoliczności i nie odpowiada na fundamentalne pytania (np. czy czas karencji do ponownego wniesienia skargi na przewlekłość w powołanych sprawach wynosił 12 czy 6 miesięcy, czy Sąd II Instancji jest, czy też nie jest, związany swoim wcześniejszym orzeczeniem w tej samej sprawie, czy konieczne jest przedłożenie odpowiedniego dokumentu przez dłużnika egzekwowanego, aby wstrzymać działania organu egzekucyjnego, czy egzekucja przeciw Skarbowi Państwa toczy się na podstawie tytułu wykonawczego, czy na podstawie tytułu egzekucyjnego, czy żalący wnosząc zasadne zażalenia, przyczynia się do przewlekłości postępowania itd.). Powołała się też na to, że wszystkie postępowania egzekucyjne (I Co 2856/09, I Co 2118/11, I Co 2504/11 - obecnie I Co 1463/14 i I Co 2508/11) toczyły się na podstawie tytułów egzekucyjnych a nie tytułów wykonawczych, w związku z czym wniesienie przez Skarb Państwa pozwu o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności pozostawało bez wpływu na tok tych postępowań, podobnie jak wygranie przez Skarb Państwa procesu w całości niczego nie zmieniło w tych postępowaniach egzekucyjnych, co świadczy o tym, że postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia oraz postanowienia Sądu drugiej instancji o oddaleniu jej zażaleń na te postanowienia były niezgodne z prawem.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja powódki nie zasługiwała na uwzględnienie. Sąd Okręgowy trafnie bowiem uznał, że brak jest podstaw do przypisania pozwanemu odpowiedzialności odszkodowawczej względem powódki zarówno w zakresie obejmującym żądanie zasądzenia odszkodowania za szkodę majątkową jak i zadośćuczynienia za krzywdę. Powódka w apelacji w żaden sposób nie podważa oceny tego Sądu, zgodnie z którą nie wykazała ona powstania po jej stronie szkody pozostającej w związku z wydaniem wymienionych przez nią orzeczeń, czy też doznania krzywdy będącej skutkiem naruszenia jej dóbr osobistych – wobec niewykazania takiego naruszenia. Koncentruje się wyłącznie na polemice z poglądem Sądu pierwszej instancji co do braku bezprawności w działaniu pozwanego, wskazując na występujące - jej zdaniem - błędy w rozstrzygnięciach wydanych przez Sądy obu instancji w sprawach z jej udziałem. Tymczasem ocena, czy to działanie nosiło cechy bezprawności i czy w związku z tym Skarb Państwa winien ponosić odpowiedzialność odszkodowawczą, może być aktualna jedynie wówczas, gdy zostanie wykazane powstanie szkody/krzywdy (vide postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 2014r. sygn. akt IV CNP 57/13: „Fakt wyrządzenia szkody wydaniem prawomocnego orzeczenia ... jest przyczyną tego postępowania, która musi być wyjaśniona już na samym początku. Jedynie w wypadku zaistnienia szkody możliwe byłoby rozważanie pozostałych przesłanek odpowiedzialności Skarbu Państwa, przewidzianych w art. 417¹ § 2 k.c.”). Skoro skarżąca nie podważa oceny Sądu Okręgowego co do braku tej przesłanki odpowiedzialności, to jej apelacja nie może odnieść skutku, bowiem przy braku szkody majątkowej czy niemajątkowej nie może powstać odpowiedzialność odszkodowawcza. Sąd Okręgowy trafnie też zauważył, że żądając odszkodowania za szkodę majątkową we wskazanych w pozwie (i w piśmie rozszerzającym powództwo) kwotach, powódka nawet nie określiła (za wyjątkiem drobnych kwot uiszczonych jako koszty postępowania), na czym jej szkoda polegała, jak została wyliczona, w szczególności, że jej wartości odpowiadają kwoty wskazane w pozwie. Uiszczenie zaś przez powódkę opłat sądowych jako składnika kosztów postępowań, które zostały przez nią wszczęte, nie może być uznane za wyrządzenie powódce szkody majątkowej, dającej podstawę do dochodzenia z tego tytułu odszkodowania od Skarbu Państwa- Sądu, który te postępowania prowadził, bowiem koszty te winny podlegać rozliczeniu między stronami postępowania i powódka byłaby uprawniona do uzyskania zwrotu kosztów, zależnie od wyniku tych postępowań, który jednak okazał się dla powódki niekorzystny. Ryzyko nieodzyskania od przeciwnika zwrotu poniesionych kosztów postępowania - wobec przegrania sprawy - jest zaś ryzykiem każdej strony postępowania toczącego się przed Sądem. Sąd Apelacyjny podziela też pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 29

kwietnia 2015r. sygn. akt V CSK 453/14, zgodnie z którym ani te koszty procesu, jakimi strona została obciążona, ani te, jakich nie uzyskała, nie stanowią szkody w rozumieniu art. 424¹ k.p.c. (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 8 maja 2008 r., IV CNP 22/08, nie publ., z dnia 26 czerwca 2008 r., I CNP 47/08, nie publ. oraz z dnia 28 listopada 2006 r., III CNP 46/06, nie publ.).

Ogólnikowy sposób opisanego, w czym wyrażało się naruszenie dóbr osobistych powódki, nie pozwalał również na uznanie, że powódka wykazała, iż doszło do wyrządzenia jej krzywdy, która mogłaby być zrekompensowana poprzez zasądzenie zadośćuczynienia na podstawie art. 448 k.c. w związku z art. 24 k.c. i art. 417¹ k.c. Należy też podkreślić, że w istocie sama powódka w zakresie części żądań zgłoszonych w niniejszej sprawie nie była przekonana co do tego, z jakiego tytułu ich dochodzi, czy doznała szkody majątkowej czy krzywdy, wskazując alternatywnie, że żądane kwoty mają być zasądzone na jej rzecz jako odszkodowanie albo zadośćuczynienie, co tym bardziej uzasadnia pogląd o niewykazaniu przez nią wystąpienia szkody (krzywdy). Sąd Okręgowy trafnie też ocenił, odwołując się do poglądów orzecznictwa, że powoływane przez powódkę - jako naruszone jej dobro osobiste - prawo do rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie nie jest dobrem osobistym. Wypowiedział się na ten temat także Sąd Najwyższy m.in. w wyroku z dnia 24 września 2015r. sygn. V CSK 741/14 i pogląd tam wyrażony Sąd Apelacyjny w pełni podziela.

Niezależnie od powyższych uwag należy uznać, że niezasadny jest też główny argument powódki, na którym opiera ona swoje twierdzenie o bezprawności działania pozwanego, a mianowicie, że wyrok pozbawiający wykonalności wyrok posesoryjny wydany na korzyść powódki nie miał znaczenia dla postępowania egzekucyjnego toczącego się przed Sądem Rejonowym z wniosku powódki. Pozbawienie przymiotu wykonalności dotyczyło bowiem konkretnego orzeczenia Sądu - wyroku Sądu Rejonowego (...) w W.(...) z dnia 19 marca 2008 r. wydanego w sprawie o sygn. akt VIII GC 28525/06 - niezależnie od tego, w jaki sposób podlegał on wykonaniu - czy po zaopatrzeniu go w klauzulę wykonalności, czy bez tej klauzuli z uwagi na treść art. 1060 § 3 k.p.c. Zgodnie z przepisem art. 840⁽²⁾ k.p.c. uregulowanie zawarte w art. 840 k.p.c. ma odpowiednie zastosowanie do takiego tytułu, który podlega wykonaniu bez nadawania mu klauzuli wykonalności. Jak wskazał nadto Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 15 marca 2018r. sygn. akt III CZP 101/17: „Wyrok pozbawiający wykonalności tytuł wykonawczy (tytuł egzekucyjny) posesoryjny wydany przeciwko Skarbowi Państwa z powodu późniejszego uwzględnienia powództwa petytoryjnego stanowi podstawę do umorzenia - na wniosek dłużnika - postępowania egzekucyjnego o świadczenie niepieniężne prowadzonego zgodnie z art. 1060 § 3 k.p.c. (art. 825 pkt 2 k.p.c.)”. W świetle powyższego zarówno decyzje Sądu rozpoznającego powództwo w sprawie o sygn. VI C 887/11 o zawieszeniu - w trybie udzielenia zabezpieczenia - postępowania egzekucyjnego (kilku postępowań prowadzonych osobno) zmierzającego do wykonania wyroku przywracającego powódce posiadanie lokalu jak i decyzje wydane w tym przedmiocie przez Sąd drugiej instancji rozpoznający zażalenia powódki były uzasadnione wpływem rozstrzygnięcia w sprawie o sygn. VI C 887/11 na zasadność prowadzenia tego postępowania egzekucyjnego. Uprawomocnienie się zaś wyroku w tej sprawie w dniu 27 października 2013r. stwarzało podstawy do umorzenia postępowania egzekucyjnego we wszystkich sprawach z wniosku powódki. Prawdliwość postanowień o zawieszeniu postępowania egzekucyjnego oznaczała zaś, że zaniechanie dokonywania w tym postępowaniu czynności egzekucyjnych przez czas zawieszenia postępowania było uzasadnione i nie świadczyło o przewlekłości tych postępowań. Podobnie nie mogło być mowy o przewlekłości postępowania egzekucyjnego, prowadzącej do powstania ewentualnej szkody po stronie wierzyciela, w sytuacji, gdy to postępowanie nie mogło się już toczyć z uwagi na pozbawienie wyroku, będącego podstawą prowadzenia egzekucji, przymiotu wykonalności i gdy następnie zostały wydane przez Sąd postanowienia o umorzeniu postępowania. Wystąpienie zaś przez Skarb Państwa z pozwem o ustalenie nieistnienia obowiązku wykonania orzeczenia posesoryjnego zostało niejako „wymuszone” przez wydanie przez Sąd Okręgowy w W.postanowienia niezasadnie oddalającego zażalenie Skarbu Państwa na postanowienie z dnia 13 października 2014r. w sprawie I Co 2508/11 z odesłaniem dłużnika na drogę procesu. Zasadniczym zarzutem powódki wobec strony pozwanej, mającym uzasadniać jej roszczenie, było twierdzenie o celowym opóźnianiu egzekucji z wniosku powódki poprzez wydanie bezpodstawnych postanowień o udzieleniu zabezpieczenia (vide oświadczenie pełnomocnika powódki na rozprawie k. 132 verte) i tym samym doprowadzenie do przewlekłości postępowania. Skoro zarzuty te okazały się nieuzasadnione, to żądania powódki nie mogły być uwzględnione nawet, jeśli niektóre z innych orzeczeń Sądów w sprawach z jej udziałem wydane zostałyby z uchybieniem przepisom,

w szczególności zaś orzeczenia wydane już po zaistnieniu podstawy do umorzenia postępowania egzekucyjnego (np. postanowienia o odrzuceniu skarg powódki o stwierdzenie przewlekłości postępowania egzekucyjnego z dnia 4 września 2014r., z dnia 30 października 2014r. i z dnia 5 listopada 2014r.).

Mając powyższe na względzie, Sąd Apelacyjny oddalił apelację powódki na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego (kosztach zastępstwa procesowego strony pozwanej w tym postępowaniu) Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w związku z art. 99 k.p.c. oraz § 2 pkt 6 i §10 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.